

ност, безперспективност и културна изостаналост на социумите, които губят исторически шансове.

В констелацията на подобна амбивалентност деликатният проблем за „боклука“ трескаво, панически и неотвратимо напуска своето леговище, свързано с доскорошни етнически и етнокултурни идентификации. Днес не само отделен набеден, нарочен етнос може да бъде номиниран като социален боклук, историческа измет, бreme и зло, ненужна и заразна съставка в новия глоболизиращ се свят. С подобно благоволение на етиктиране могат да се „зарадват“, изненадат или уплашат твърде много етноси, народи, нации, общества и държави, които са изпаднали в историческа немилост, които са изоставани, губещи и обречени при триумфите и пировите победи на днешната версия на глобализацията.

„Боклукът“ вече е интерниран от предразсъдъчното си леговище и е разпознаваем в една многоликост на глобално отворения свят. „Смет“ вече могат и реално стават цели социалностратификационни кохорти, пропиленели своите статусни позиции и шансове поколения, които с „изветрялата“ си менталност и прагматика, със сенилните си световъзприятия и трафарети са в остър конфликт и неподозиран контраст с настъпващите нови модели на световно и локално устройство и порядък. А и те могат да се надяват единствено на стоки и услуги от „втора употреба“, на стоки, услуги и отношения с изтекла давност и пр. Луксът и модната „конфекция“ на богатите и господстващите държави, общества и култури принципно не са „по джоба“ им, не съответстват на техните социални и персонални „платежни“ ресурси и позволени избори.

Тази изумително парадоксална, но драматично-трагична пертурбация и „етнизация“ (в метафоричен смисъл) на историята обуславя и стимулира „поциганяването“ на огромни пространства и битийности в света. Тя формира близостта и употребата или злоупотребата им (доброволна или принудителна) с „излишествата“ на историческите и културните „сметища“, които днешната глобализация безразборно и безотговорно създава.

Динамизмът и неудържимата инструментализация на глобализацията изпращат с тежки присъди на ешафода на историята или към нейните гробища (бунища) различни дълготрайно битували и